

V torek, četrtek in soboto
izhaja in valja v Mari-
boru brez pošiljanja na
dalj za vse leto 8 gl. — k.
za pol leta . 4 . — .
za črti leta . 2 . 20 .
Po pošti:
za vse leto 10 gl. — k.
za pol leta . 5 . — .
za črti leta 2 . 60 .
Vredništvo in opravnitvo
je na stolnem tigu (dom-
plat) hišna št. 184.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:
Za navadno dvestopen-
vrsto se plačuje
6 kr., če se naline tiskat,
3 kr., če se tiska zrak,
4 kr., če se tiska skra-
veče pismenke se placu-
jejo po prostoru.
Za vsak tisk je plačati
balek (stempel) za 30 k.
Rokopisi se ne vračajo,
dopisi naj se blagovoljno
frankujejo.

Št. 18.

V Mariboru 12. maja 1868.

Tečaj I.

Brzjavna vest „Slov. Narodu“

V Ljubljani 11. maja. V tretjem razredu se je oddalo 163 glasov. Izvoljeni so narodnjaki gg. dr. Jan. Bleiweis (122 glasov), Bl. Verhovec (121 gl.), dr. Jan. Ahacič (116 gl.) Mih. Pakič (114 gl.) Živili! Nasprotniki po 36 do 49 glasov.

Spomini in dokazi iz bližnje minulosti.

Bilo je 1866. leta 29. decembra, ko je grosupeljskega županstva prošnja, da bi mu c. k. okrajna gosposka dopisovala v slovenskem jeziku, bila v kranjskem deželnem zboru na vrsti. Oglasil se je bil g. poslanec L. Svetec, rekoč:

„Jaz bodem prosil, da smem tudi nekoliko besed spregovoriti v priporočilo (te prošnje). Zares mora biti v naših razmerah nekaj nepravilnega (abnorm), nekaj nenaravnega, da se mora zmemor prositi za take reči, ktere bi se imele razumeti same ob sebi*, kajti ktera stvar more biti bolj naravna, nego da se z ljudmi govori v tistem jeziku, kterega znajo! Da je v ustnem razgovoru primeren samo tisti jezik, kterega stranka razumi, o tem smo precej vsi enake sodbe; ali kar se tiče pismenega razgovora, o tem je do zdaj precej različnih misli. Toda jaz vprašam: ali ima pismeni razgovor drug namen, nego ustni razgovor? Ali pisanje ni namestnik ustne besede? Gotovo bi se reklo, da je neumno, da nima niti glave niti nog, ako bi kdo hotel s stranko govoriti v jeziku, katerega ona ne razumi. Ker ima pa pismeni razgovor ravno tisti namen in je samo namestnik ustne besede, tedaj je gotovo enako neumno, enako brez glave in nog**, ako bi kdo v pismenem razgovoru rabil nerazumen jezik. Vzrok, zakaj so pri nas tisti, ki gospodujejo po uradovih, do zdaj se tako protivne kazali naravnemu ravnanju, nahajam največ v tožljivosti (Comodität) teh mož, pa tudi v nekaki vpornosti proti narodnemu prizadevanju.“

„Tožljivost jih je mnogo izmed njih odvrčala, da se niso jezika na tanko naučili. Pa jaz vendar mislim, da ti uradniki svoje koristi, svoje tožljivosti ne bi smeli više ceniti, nego koristi tistih ljudi, za ktere so prav za prav postavljeni. Kar se tiče vpornosti, moram se res čuditi, da naši uradniki, kteri so sicer tako krotki (prvosednik zabrenč s zvončkom, — smeh), da se že

*) 29. decembra 1866 ni bilo še postav od 21. dec. 1867, v kateri stoji imenitni § 19. A vendar je bilo tedaj nepravilno in nenaravno vedno prositi trohice pravice maternemu jeziku. Zdaj se zdi nekterim političnim politikarjem dunajskim, kakor se izrazuje „Fremdenbl.“ kaj takega celo pravilno in naravno, in kaj drugzega nepravilno in nenaravno. Kakor slišimo, so naprosili ti politikarji nektere isterske rodoljube, da bi isterski rodoljubi prosili državni zbor, naj bi jim ta izprosil, da bi se v Pazenski gimnaziji ozir emal tudi na Slovane.

**) 29. dec. 1866 ni še veljalo to brezglavje in breznožje vrednikom slov. časnikov in tako imenovanim mladim Slovencem!

ustrajajo najmanjšega neprijaznega mrmranja kterega svojih predstojnikov (poslanec Brolih: to ni res!), da se že splašijo od vsake neprijazne gubice na njihovem čelu, da se tej stvari (poslanec Mulej: k reči!) tako trdovratno ustavljajo. Tega si ne morem drugače tolmačiti nego s tem, da se jim zdi, da v vladnih naredbah ni prave resnobe; kajti ni mogoče, da bi se sicer moglo tako protiviti jasnim postavam, jasnim ukazom. Da pa uradnik v vladnem postopanju ne vidi dovolj resnobe, to je lahko razumeti. Če se vladi, kakor se ji oznani kaka napaka te vrste oprta na gotove dogodbe in trdne priče, niti vredno ne zdi, da bi se sama prepričala, ali so te napake res ali ne; če se ji samo s tem zdi vse opravljeno, da popraša kakšnega uradnega glavarja, morda ravno tistega, pod čegar ščitom nepostavnost, preziranje ukazov (oho, oho!) nahajajo brambo . . .

Prvosednik: gospod poslanec, moram vam besedo presekati, če boste v tacem glasu nadaljevali. O nepostavnosti pri naši vladi ni govora . . .

Poslanec Svetec: po moje je nepostavnost.

Prvosednik: prosim, da mi ne sezate v besedo, kedar jaz govorim. Črtanje uradniškega stanja v tem načinu je čisto neprimerno in se z dostojnostjo te zbornice ne sklada; visokočasni stan uradnikov tega res ni zaslužil. Jaz vas ne pokličem k redu, toda tik na meji tiste črte stojite, na kateri se mora oglasiti klicanje k redu. Prosim, gospod poslanec, govorite dalje!

Poslanec Svetec: kakor zastopnik dežele in tudikakor zvest podložnik presvitlega cesarja si štejem za dolžnost, resnico odkrito povedati, in nič me ne bode ustavljalo (dobro!), odgrinjati krivde (Missgriffe), ktere najdem*).

Prvosednik: Dokazane dogodbe se smejo na ravnost povedati. Toda splošnega, nedokazanega očitjanja o nepostavnosti in posmehovanja celemu stanu jaz, kakor deželni poglavar, ne morem dopuščati. (Dobro! na desnici, gibanje in besede nezadovoljnosti v sredini.)

Poslanec Svetec: po moje je vse nepostavno, kar se ne godi po jasnih razglašanih postavskih ukazih, in da je to resnica, to sem v tej slavni zbornici že dokazal. Slavna vlada je sama tega mnogo pritegnila in priznala. Da se pa ona ravno danes pri odgovoru moji interpelaciji v dogodke, ktere sem omenil in kteri se ne opirajo samo na to, da se le pripovedujejo, ampak kteri so mi znani nekoliko iz lastne skušnje, nekoliko iz ust mojih prijateljev in tovaršev, nekoliko iz drugih gotovih ust, neče spuščati, tega ne morem razumeti, in zato sem iz tega sodbo naredil, da kaže, kakor bi vladi res manjkalo potrebne resnobe. Ko bi vlada v resnici hotela postopati, in ko bi o teh zadevah hotela resnico zve-

*) Za Boga, on je imel prav!

Vredn.

Listek.

Potovanje po junski dolini.

Čeravno niso priljubljena dolga sprehajališča v poletni vročini, smo se vendar trije tovariši sešli, ki smo se podali vkljub soparici in pripeku solčnih žarkov skozi lepo savinsko dolino in čez prekrasne divine višine šolčpaških planin na Koroško.

Opisovanje teh vilinih bivališč prepuščam bolj vajenemu peresu, ki zna naravine vtiske v čutečo dušo tudi živo izraziti in domišljijo buditi. Že se je začelo mračiti, ko dospemo v železno Kapljo, prav čeden trg; ožina strmega skalovja ga stiska, da šteje samo po dolgem kakih 100 hiš; k sreči smo našli nekega znanega domorodca, ki nas pelje v bralno društvo ali čitalnico. Veselilo nas je neizmerno toliko slovenskih časnikov v roke dobiti, posebno ker se nismo nadjali te sreče na Koroškem; še bolj nas je pa veselilo videti, da se tudi tukaj širi narodni duh. Razgovarjali smo se po raznih slov. društvih, slov. časnikih in konečno o zadnji volitvi v Velkovecu. Pravil je svedok one volitve, kako so zbirali ali bolje lovili nasprotniki volivce, da bi jih za svoje kandidate spregovorili; nek kmet se je branil stopiti v nevarne zanke, in ko ga prašajo, zakaj jih neče poslušati, kratko se odreže: ker imamo Slovenci premalo dolga ušesa. Polna luna se je zibala nad razgreto glavo, ko se je razšlo radostno društvo. Prenočivši pri gostoljubnem g. K., je bila prva skrb, z mrzlo vodo, kakor jo imajo le v Kaplji, regulirati krvotok.

Po veselem društvu pač rada glava boli in temu razlogu pripisujem, da se nam niso kazale okolščine in ž njimi razmere slov. naroda v ravno tisti prijazni obliki.

Na poti iz Železne Kaplje v Dobroves smo videli koroške vinograde, ki so ravno tedaj najlepše zeleneli. Oni preže na severni strani Šitarčevsi nasproti in rode rudečo, nekaj kisljo kapljico, ki je pa jako zdrava. Avstrijski poslanec, knez Koci, ga je celo priporočal španskemu kralju Filipu, kojega že 10 let na neznani bolesi hirajočega si nobeden zdravnik ni več upal ozdraviti, in po štarcu — tako se pravi vinu — se vrne tek in s tekom zdravje. Vendar niso ponosni Šitarčani, srečni posestniki zlahodne kapljice, ktero imenitnim gostom iz Celovca prodajajo po tisti ceni, po kateri se dohva štajerska timveč vdajo se mnogokrat v lastno škodo volji svojih sosedov.

Ko pripešemo v Dobroves, prva naša skrb je bila poiskati zelenega kazalca, zatorej naravnost k cerkvi, ker navadno je blizu cerkve gostilnica. Posušena grla nam niso pustila veliko se razgledati; še le potem smo zagledali veliko množico ljudi, ko smo spraznjene kupice spet iz rok spustili. Čudilo nas je, da so ljudje v teh krajih že dopoldne vrlo marljivi pri steklenici. Na vprašanje mojega prijatelja, ali je kak shod, odgovori nek razcapan postopač, kojemu se je na licu poznalo, da je prišel ob hišo in imetje, da je navada čakati v taberni na opravilo, dočes da gospod svoje ptice nakrmi. Nisem sicer razumel pomena teh besed, pa vendar se nisem spuščal v natančnejši razgovor; kajti misliti se je, da je hotel komu nacikovati. Ko bi nas ne bili branili temni oblaki in grozovita ploha, bi nadaljevali pot; kajti nespretno smo se dolgočasili. „Prešo“ smo prešeli od prve do zadnje črke,

3) Dovoljeni so bili odgovorni naj viši uredi za kraljestvo Česko ali odgovorno ministerstvo. 4) Združenje Česke, Moravske in Šleske. 5) Svoboda tiska. 6) Svoboda osebe. 7) Narodna straža. 8) Svobodna in neobmejena pravica k tirjavam (peticijam), k združevanju in vstanovljenju društev. Razun tega se zahteva sedaj pravica, katero je zbor naš noter do leta 1848 imel, namreč pravico, davke dovoljevati ali nedovoljevati, in pravico dovoljevati novince (rekrute). Le s temi pravicami se zadovolji narod Česki. Čim dalje se mu bode to odrekavalo, tim bolj poraste opozicija. Ministri in sisteme umirajo, narod Česki pa ne, in zato si gotovo pribori pravice svoje. Berete vsaki čas kaki novi ukaz „liberalnosti“ ministerstva „iz ljudstva“. Morem Vas zagotoviti, da se o ničem ne briga doktorska ta vlada tako goreče kakor o nas Čehih in hoče nas, hoče ali noče prepričati o izvrstnosti § 19 s tem, da preganja narod Česki neprenehoma s pravdami zaradi podšuntovanja, razžalbe tega ali onega, zaradi podpohovanja itd. itd. Liberalni privrženci liberalnega tega regima imajo zdaj preiskavo s temi, kateri so napravili Herbstu mačično, najprej za to, da je jedenkrat imenoval narod Česki „drhal“; jih je vendar le peščica. Dalje je nekoliko mladih ljudi v preiskavi zato, da so imeli izpiske iz „Plača korone česke“, ktera knjižica je pri nas prepovedana. Potem imajo pravde: „Narodni listy“, „Narodni Pokrok“, (ta zavoli hudodelstva razžaljenja Jegovega Veličestva; vrednik in lastnik sta bila poklicana 30. aprila k vradu na predhodečo preiskavo); „Hlas“; „Posel z Prahy“; „Budivoj“ „Politik“ in konečno „Svoboda“ (ta jih ima na jedenkrat cel tucet). Razun tega se še nekaj pripravlja proti zastopništvom okrajnim in proti občinam, ktere protisloveče proti novim davkom nočejo plačati nego kar je dovolil pravi zbor Česki, kakor je to pri nas bilo. S tega vidite, da je pri nas boj na življenje in smrt: mi ne popustimo. Namesto jednega urednika, kterega zapró, priklasi se jih deset novih. Mi ne popustimo, imamo Vam 5 milijonov založne vojske. Za ministerstvom sedajnim stoji „neodvisno“ novinarstvo nemško, ktero na leto potrebuje 550,000 gl. plače in plačani uradniki. Vganite tedaj, kdo zmaga?

Iz Peterburga. [Dalje.] Bolj važna, čeravno kratka, bo ona, ki bo peljala iz Kovna v Libau. Ta železnica tisto stranko, ktere géslo je: vse za tujstvo, a nič za Rusijo, naj bolj peče. Ta stranka, ki je imela, dokler ni bilo zemstev, gledé železnic, naj več upliva, je skrbela za to, da se železnice ne delajo; ako to ni bilo mogoče, pa saj za to, da dobiček tujcem v roke pride. Že od nekaj so rekli vsi, ki naše kupčijske zadeve poznajo: v Libau se mora železnica narediti, pred ko se da. Libau in Windau sta edina vsih severnih naših pristanov, ki po zimi ne zamrzeta. Libau ima tudi to prednost, da ladje v njegovi pristan lahko zahajaj o, veliko lažje, kakor v plitvi in nevarni rigajski zaliv. V libauskem pristanu je voda 18 čevljev globoka; v rigajskem je bolj plitva na nekterih mestih. Naša dvorna nemška stranka, ktero japiča zapadnjak kulturno stranko v Rusiji imenuje, jo je tako obračala, da se je napravila železnica iz Kovna v Fydkunen, na pruski meji, in od tod v Königsberg-Pillau na Pruskem. Iz Kovna v Libau je 250 vrst, iz Kovna v Königsberg 270. To je očevidni dokaz za to, kar sem rekel. Nasledki tega strategema se že vidijo: kupčija v Peterburgu in Rigi hira, v Königsbergu se povzdiguje. To so vse naše novine, ki se za narodno stvar poganjajo, že pred prerokovale, pa zastonj; obveljala je Valujeva (sina nemške matere), Adlerbergova in Mayendorffova. Toda naše novine niso vtihi. Borile so se, dokler so zmagale. Naj več slave v tej borbi so si pridobile „Moskovskija Vjedomosti“.

Ostaja mi še, da omenim treh železnic na jugu. Dve se bote, brž ko ne, že letos začeli delati. Razumeva se, da prostor med Voronezom in Gruševskim ne more ostati brez železnice. Nekaj časa se je celo govorilo, da je g. Poljakov s svojim vrlim društvom grajenje železnice iz Voroneža v Gruševsk že prevzel.

Druge dve ste: iz Jelizavetgrada v Nikolajev, in iz Jekatarinoslava v Krim. Te dve se morate precej narediti, ko bo tista iz Balte v Harkov dodelana. Baltajsko-odeska že zdaj nemore kaj žitu, ki ga ima speljavati v Odeso. Kaj še le bo, kadar bo dohajala pšenica po Kursko-kijevski in Harkov-baltajski železnici iz takih krajev, od kodar je dozda v Odeso še ni bilo. Pa to ni vse, kar važnost teh železnic povzdiguje. V Nikolajevu so veliki arsenal; tukaj se gradi naše čnomorsko brodoge. Nikolajev je taka trdnjava, da zapadna flota v krimskem ratu ni upala si podstopiti se je. V Nikolajev že zdaj mnogo ladij hodi žito nakladat. Jekatarinoslavsko-krimsko železnica bi imela na obe strani dosti vožnje. Na jug bi prevažala žito, na sever krimsko sol, ktere že zdaj na milijone pudov gré v notranjo Rusijo.

To bi bile do malega naše železnice, ki so že gotove, ki se delajo in ki se imajo brž začeti delati. Čeravno dozda delo ni šlo iz pod rok, kakor bi bilo imelo, se vendar priznati mora, da bolj hitro napreduje, ko v zapadni Evropi. Pomislite, kakošnje so pri nas daljave. Iz Peterburga v Varšavo je tako daleč, ko iz Beča v Pariz, iz Moskve do južnih bregov krimskih tako daleč, kakor iz Beča v Stokholm. (K. p.)

Politični razgled.

Zbornica poslancev je besedovala o pogodbi z ogrskim ministerstvom, naj se oskrbljuje solno samotržje. Sprejel se je vladin predlog, da se zniža cena bele soli za $2\frac{2}{3}$ gld.; in da se odsilhal ne bode več prodajala živinska sol. Slednjemu se je mnogo govornikov kmetijstvu in živinorej na korist nastavljal, toda zastonj. Toraj je tudi tukaj zmagala trda volja ogrska. Dr. Brestel je namreč za početka hotel znižati ceno bele in živinske soli. — Plener je izročil v ustavno obravnavo predlog o znižanju in kar mogoče jednovrstnem vrednjenju železniških tarifov. V seji od 7. t. m. se je besedovalo o svobodnem odvetništvu. Odvetniško vežbanje ima 7 let trajati.

Gospoka zbornica je sprejela postavo o uredbi političnih opravnih uradnih.

Pri ministru dr. Giskri so se posvetovali drž. poslanci iz Česke, ministri, ki so ob jednom českega zbora poslanci in deželni odbor razun narodnega dr. Riegerja in dr. Sladkovskija, kako bi se razdelila Česka na polit. urade. 89 jih mislijo napraviti. Postavo o ravnopravnosti jezikov na Českem hočejo odpraviti.

Demokratska društva dunajska so se izrekla proti vladnim finančnim predlogom. Vlada se hoče teh društev zdaj neki znebiti. Pri policijskem ministerstvu se napravljajo neka životopisna razglasila, ki bi imela zadeti in ob zaupanje spraviti dosedanje kolovodje teh društev. Prav ustavno to!

Nov zločin velike izdaje je iznašla „N. Fr. Pr.“ vele, da bi bilo toliko da ne veliko izdajstvo, ko bi se hotel zdaj kdo z Beustom puliti. Sloga je zdaj najbolj potrebna. S kom in proti komu?

V dobro izvestnih krogih se pripoveduje, da bo naj bolj leva levica ogrskega zbora v kratkem nasvetovala, da se ima ogrska vlada v zatožni stan deti, ker je bila razguala demokratska shodišča.

Ogrska vlada je zavkazala brzogovnijskim uradnikom v Hrvaški in Slavoniji, da se imajo v 3 mesecih magjarskega jezika naučiti ali pa kopita pobrati.

Politična jednota Nemčije, ktero hočejo nemški narodni liberalci v colnem parlamentu po adresi pruskemu kralju priporočati, se menda ne bo izrekla, ker se jej protivijo ne le južnonemški poslanci, ampak tudi pruski konservativci. „Const.“ pristavlja: Upajmo, da bo modra zvezina vlada in previdnost večine odstranila to priliko novim zapletkam.

„Const.“ pripoveduje, da bo govor cesarja Napoleona v Orleansu miroljuben, če bo cesarsploh še govoril. Isti list pravi, da ni vojski nobenega vzroka, če ne bo Pruska kaj nagajala. Miru je treba Angliji, Rusiji, Avstriji in Italiji.

Časopisi pripovedujejo, da je francozki konzul v Tunisu stopil iz vsake zveze z ondoto vlado. Francozka vlada bo svoje podložnike krepko branila.

Od turške meje se sliši, da je turški poveljnik Osman Paša v velikih zadregah. Iz Carigrada tirjajo denarja od njega; on pa nima niti poguma niti dostojne sile, da bi si iztirjal denar (izvarenen davek) z oboroženo roko. Nevolja med njegovimi vojaki je velika; vojaki ne dobivajo nobene plače, so raztrgani in bosi; torej plenijo po cestah. Turki se neki boje, da bi Avstrija ne poslala posade v Bosno.

„Politiki“ se piše iz Peterburga: Šuntarska politika bar. Beusta v poljskih in rusinskih krajih galiških ne more ne peterburški vladi, ne ruskemu občinstvu po godi biti. Zatoraj ne dobi grot Stackelberg, ki je imenovan za ruskega poslanca v Parizu, še tako hitro svojega naslednika na Dunaji. Ruska želi, da bi Avstrija dosedajnega svojega poslanca Revertera nadomestila z bolj obljubljen oseb o.

Velike vlasti se pogovarjajo o enakem pismu, ktere ga hočejo poslati vladi v Bukarešto. Odpuščenje ministra Bratiano se bo na vsaki način tirjalo od kneza Karla. Ko bi hotele velelasti le vsaka pred svojim pragom pometati.

Johnsonova pravda zdaj hitreje napreduje in vsaka nova obravnavna bolj kaže, da bo Johnson obsojen. V senatu ne šteje J. več, kakor 11 privržencev, moral bi jih pa imeti 19. ko bi hotel obsodbi oditi. Vsi senatorji razun 11 imajo J. za sleparja, ki je občemu blagostanju nevaran.

Ptujska čitalnica bode imela 14. t. m. v svojih sobah glavno skupščino; načrt je: sporočilo ravnatelja o družbini delavnosti v preteklem letu, sporočilo blagajnika, volitev novega odbora, nasveti posameznih udov, — po skupščini občni obed, na večer pa veselica.

Javne dražbe 9. maja.

Kranjsko. prest. III. izv. S. Mazinkovo pos. pri okr. ur. v Ljubljani. III. izv. d. Terčelovo pos. pri okr. ur. v Vipavi zar. 755 gl., cena 9435 gld.

Štajersko. I. izv. dražba Flucher-ovih posestev urb. št. 11 in gor. šte. 14 ad Platzerhof cena 3211 gl. in urb. št. 47 $\frac{7}{10}$ pri St. Jakopu cena 650 gl. pri okr. ur. v Mariboru.

Koroško. I. izv. d. Kovačevo pos. v Breznici pri okr. ur. v Pliberku zar. 210 gl., cena 1100 gl.

I. izv. d. Jurja Rešenauera sp. Bergerja v malem St. Vidu zem. kn. fol. 14 St. Georgen pri okr. ur. v Velkovecu zar. 105 gl. cena 2476 gl. 27. n.

11. maja.

Kranjsko. I. izv. dražba Selan-ovega posestva pop. št. 949/XVIII pri dež. sodniji; cena 977 gl. 80 kr.

I. izv. S. Vajntingerovo posestvo dom. št. 20 gor. št. 14, 26, 27, 28 pri okr. ur. v Novomestu; cena 1900 gl.

Štajersko. izv. d. Dobnikovo pos. urb. št. 67 ad Seitz pri okr. ur. v Konjicah zar. 97 gl. 90 n., cena 1105 gl.

Koroško. I. izv. d. Ramušovo posestvo (pri Jelenju) pri okr. ur. v Velkovecu zar. 89 gl. 47 $\frac{1}{4}$ n. cena 3062 gl. 65 n.

Štajersko. Izv. d. Turnerovo posestvo urb. št. 12 ad Augustiner-gült Hohenmauthen pri okr. ur. v Marenbergu zar. 40 gl. 96 n., cena 2200 gl.

Listnica vredništv. Ščinkovec. Prav prisrčna hvala; pisma zaprta, danes ne več mogoče; Vrabcu zdravje in pozdrav. — Gosp. kapl. Tur. v Br.: Dopisa kakoršen je, ne morem tiskati, če spisete mirnega brez napada na prejšnjega, prav radi. — —č—v Z. Pismo! — P. č. g. domolj. ki so nam dopisov obetali, pa jim nismo mogli zavoljo pomank. časa „Slov. narod“ se vam priporoča! — X+Y. Ne kaže; brez zamere. — J. J. Os. Kako si tolnačimo molčanje? — G. Daros. Vrt. . . : Resne pesmi ni so za pol. časop. — G. Mahorčič v N. m. Prihodni! V enem tednu bo teško kaj!

Dunajska borza od 8. maja.

5% metalike 56 fl. — kr.	Kreditne akcije 18 fl. — kr.
5% metalike z obresti v maji in nov. 37 fl.	London 116 fl. 80 kr.
5% narod. posojilo 62 fl. 65 kr.	Srebro 114 fl. 75 kr.
1860 drž. posojilo 80 fl. 70 kr.	Cekini 5 fl. 57 $\frac{1}{2}$
Akcije narod. banke 69 fl. 2 kr.	

besedami nas očrtniti, mi mu pa zakličemo: Naj nam dokaže, kje smo se mi napako posluževali javnih listov? Facta loquuntur!

Res, da se nisem niti obnega prava niti tiskov postav vadih na davskem vseučilišču, na katerem so blezle še osle za dohtarje postavljali,endar ne potrebujemo niti „Slovenskega Naroda“ dopisniki niti drugi naši časnikarji naših sprelepih podukov o poštenem in svobodnem časnikarstvu. Vam in vaši stranki bi gotovo naj ljubše bilo, da bi „Slov. Narod“ nastopil in hodil temna pota Goriške domovine, pa velika neustrašljiva in dosledna „falanga de suoi adepti“ ga bi hitro zapustila.

Iz vsega tega naj nikdo ne sklepa, da je „Oss. Tr.“ italijanski Moniteur. Jaz sem hotel le pokazati, kako zaničljiva in ostudna so sredstva naših nasprotnikov, kako žalostno in razžaljeno je, da se oficijelni — vladni — časniki odperajo dopisom, ki narode in stranke med seboj dražijo in ob enem vero do države in njenih služabnikov spodkopujejo. „Oss. Tr.“ pa tudi plašč obrača po vetru. Pred dvema leti je zastopal federalistična načela: spreminja se kakor pravi nemški „Alp“ ali slovenska mora!

A. M.

Iz Primorskega. (Dalje). Ne ravno abotne pa silno našopirjene so besede, ktere drugi odstavek povdarja. Jaz poznam, rekel bi vse izdelke isterskih Italijanov. Njih mala pešica bi ne bila nič iz samega sebe izcimila, ko bi si ne bila izposojevala iz slovanskih prebivalcev dušnih moči. Kar pa so žalostne politične in druge razmere zakrivile v preteklih letih in stoletjih, ne more za zmiraj trpeti. Da je kaka reč „enkrat“, še ne sledi, da bi morala zmiraj biti. Prebujeni slovanski narod bo razrdl vse zastarele verige, v ktere ga je prekanjenost in umazana sebičnost naših nasprotnikov že stoletja kovala, in tirjal bo resnobno in tehtno svoje naravne pravice.

Ni se vam treba bahati z vašo italijansko omiko. Nikar tudi nas ne dražite pred očitnim svetom, kakor v sedanji vaši prošnji, da bi bili naši predniki, da bi mi sedanji Slovani „sami zmiraj radi“ prijemali vašo omiko. Sila očitna ali skrivna, moralna ali nemoralna, narodna zaspanost in narodna nezavednost ne spričujejo proste volje, radosti, s katero bi našinci slekli domačo obleko in se s tujo neznano nošo lišpali. Treba mi je le pokazati na zadnja leta tako zvane politične svobode: Kje je bilo pripuščeno nam Slovanom prostovoljno vrediti domačo hišo!?

Kako milostljivo ravna jo z nami ti navihani Italijani! Ljudske šole pravijo, zadostujejo našemu jeziku, našim potrebam! Mi se bi po vaših mislih, po vaših vraznih naklepih drugega učiti ne smeli kakor: a b c, krave so večje kakor ovce! Trpini bi morali zmiraj ostati“.

Ko bi se mi tudi v prihodnje ravnali po vaši zvijačni skrbljivosti, bi naš um ne smel presegati nikoli domačega praga; kajti, kedar se to zgodi, je v taistem hipu prenehala naša sužnost pod vašim grčastim jarmom. Neopravičenemu gospodstvu odpovedati se nočete, zato le se drznete v vaši prošnji očitno izreči: „kaka slovstvena in znanstvena slovanska omika nima tedaj **nikake pravice**, da bi za nje (za nas Slavjane) obstala in se razvijala.“ To izreči, to le misliti, je naglavni greh zoper narodne pravice, ki jih je sedanje stoletje oklicalo. Jugoslovani, celi slovanski svet se čudi vaši nepremišljeni drznosti! Mi isterski Slovani si bomo pa zapisali vašo pregreho v netrohljive črne bukve, da nam pričajo zoper vas, kedar napoči dan plačila.

In kaka navskrižnost, če se primerjajo dosedaj omenjeni odstavki med seboj! Tam pravite, da nimamo izobraženosti, tu pa nam še pravico do nje odrekate! Tam je tirjate na cente in kupe, tu pa nam stavite ovire, pri kterih se bi nikoli začeti ne mogla! itd.

Da bi za Istro slovanske izobraženosti ne bilo treba niti iz nova niti umetno ustvariti, da bi kot naravna, neustvarjena sama ob sebi obstala, bom še kasneje omenil. Prestopim na sledeči odstavek. Tú bi naj pred vprašal: Zakaj bi se morali Slovani zmiraj naučiti italijanskega jezika, ker neprenehoma občujejo z italijanskimi mesti in trgi? Da se sedaj po večem tako godi, nikakor ne tajim; vendar je treba stavek italijanske peticije nekoliko skréiti, ker po Istri se nahajajo tudi še slovanska mesta, slovanski trgi. Res so mesta in trgi pa ne le po Istri, ampak po vsaki deželi prava središča kupčije in obrtnije, mornarstva, umetnosti in rokodelstva. Ta se pa deloma nahajajo tudi po isterskih slovanskih mestih in trgih; in slovanski mornarji isterskih otokov s svojimi ladjami prekosijo ne samo po številu raznih ladij ampak tudi po množini prevoženega blaga vsa druga isterska mesta ob morji! Italijanska peticija tu tudi različne stvari pomeša; tako govore o obrtnosti in umetnosti ne misli, da se brez uspešnih dotičnih šol oni ne morejo razvijati. Da je tudi mornarju in trgovcu dušna omika, ki se deloma le v šoli pridobi, jako potrebna, mi še omeniti ni treba. Kaka da je italijanska umetnost in obrtnost in italijansko rokodelstvo, slednji ve, ki je isterske trge in mesta vsaj nekoliko natanko opazoval. Pa tu ni vprašanje po tem, ampak uprašanje je: Ali slovanski kmetje živé od rokodelskih, umetnijskih in kupčijskih mest in trgov ali pa tako hvalisani meščani in tržani od kmetov? Naravno je, da rokodelci, umetniki, trgovci skušajo ustreči kupovalcem, z njimi se porazumeti in tega naravnega pravila so se dosedaj držali vsi italijanski trgi, vsa mesta, ki občujejo z našimi kmeti. Zato isterski tržani in meščani po večem znajo, ali vsaj za silo govore slovanski. Se vé da prošnja navihanih Italijanov ni priznala niti teh djanskih razmér, niti omenjenega načela, ampak zavijala je, dokler se ni pokazal, kakor smo spricali, sledeči spačeni, neresnični stavek: „iz te razmere pa naravno sledi, da se morajo (Slovani) prijeti dotične (italijanske) civilizacije“.

Stoletja in stoletja nam vi Italijani že vlivate in vivate vašo omiko, (vaš italijanski jezik) in vendar ste je nam še tako malo ucepili, da nam na drugi strani sirovost podtikate. Da Istra ni ravno cveteča dežela, ne dá se tajiti, naj se že gleda na mesta in trge ali na kmetstvo. Kaj je vendar temu vzrok? Morebiti gole kraške skale? Zakaj jih laška civilizacija še nikjer ni spremenila v cveteče vrtove? Pa še njeni n a m e n i občno blagostanje pospeševati, ampak le zavirati in zatirati naravni razvitek isterskih Slovanov.

Kako šepasta pa je italijanska prošnja v vseh svojih razlogih, se kaže posebno očitno v predzadnjem odstavku. Po pravici loči ona isterske Slovane v Slovence in Srbohrvate. Mesto naravno in dosledno iz tega sklepati, da je ravno po tem mogoče isterskim Slovanom ustanoviti izobraževalne šole, pa prečudno, prav bedasto zavija rekoč, „treba bi bilo ustvariti ne jedno ampak dve slovsteni slovanski omiki, da bi se ta izmišljena družba (isterskih Slovanov) prerodila in oživila.“ Kajti ravno zato, ker smo isterski Slovani le po zemljepisni legi ali prav za prav le po neugodnih državnih mejah ločeni od Jugoslovanov, Slovencev kakor tudi avstrijskih in neavstrijskih Srbohrvatov, mogoče nam je že sedaj vsestransko razvijati se po naravnem potu, na podlagi maternega jezika, v domačih ne samo nižih ampak tudi srednjih šolah. Hrvati imajo svoje srednje šole že več let osnovane po teh naravnih načelih. Ni mi treba naštevati dotičnih nižih in viših gimnazij in realk. Srbski Dalmatinci so si že tudi v srednjih šolah deloma pribojevali naravnih pravic maternemu jeziku.

Iz Prage F. T. S. V. K slavnosti pokladanja temeljnega kamna česckemu gledišču, pridejo ljudje iz vseh dežel, kjer Slovani prebivajo, in pričakuje se jih toliko, da ne vejo, kam jih bojo spravili. Odličneje goste bojo meščani k sebi vzeli; magistrat je preskrbel stanovanja ali vsaj postelje za veliko tisoč ljudi. General Montenuovi poveljnik na Českem, je posodil magistratu 1300 blazin in 4000 koev, kar je pri vsakemu narodnjaku veselje izbudilo in hvaležnem sreč.

Po ulicah, kjer bo svečanosti naj več viditi, prodajajo se okna v prvem nastropju po 15 gld. in v 2. po 10 gld. Se vé, da se to le pri nasprotnikih godi ali pri židih, ki hočejo tudi „g'schäft“ delati. Temeljni kamen z Moravskega so v pondeljek pripeljali. Na Kolodvoru so ga prevzeli moravski dijak i n g a potem oddali Palacky-u. Ta kamen je 48 cnt. težk. V nedeljo t. j. 10. t. m. gredo po drugi in naj znamenitši kamen, na goro Rip, 5 milj od Prage. Okoli 1000 jezdicev se napravlja na pot.

Slavnost se prične 16. t. m. ob 6. uri zjutraj

Politični razgled.

Zbornica poslancev beseduje o vprašanji zavoljo svobodnega odvetništva, in je sklenila, da more biti v prihodnje odvetnik vsakdo, ki ima v Cislajtaniji domovinsko pravico, je postal doktor pravnštva, je prestal predpisano 7letno odvetniško prakso in napravil potrebni odvetniški izpit. Novi odvetniški red priobčimo ob kratkem pri prilici.

V tretjem branji se je sprejela postava o disciplinarnem ravnanju s sodniškimi uradniki s premembami gosposke zbornice.

Gosposka zbornica, kateri zopet predseduje po prestani bolezn i Knjez Colloredo, zboruje brez crkvenih glavarjev. Finančno ministerstvo je izročilo 100 iztisov državnega proračuna in novih denarstvenih predlogov, kateri bi naj se razdelili med ude v zbornici. Potem voli zbornico v nekaki zmešnjavi odbor v presojo proračunovo in v pretres postavine osnove o česki severnozpadni železnici.

V sredo pride brž ko ne na vrsto medverska postava. Večina odborova, ktere poročevalec je g. dr. Miklošič, ne bo nobene bistvene spremembe nasetovala.

„Wien. Zeitg.“ daje časnikarstvu lekcijo, naj jej časnikarstvo ne teži njenega posla v rumunskih zadevah o tem, da pred časom kritike vladno vredenje. Vlada postopa mirno in previdno, in se nikakor ne čuti slabo ali negotova.

V zadevah potrjenja kupčijske pogodbe je poslala anglijska vlada naši vladi pismo, ki je neki še mnogo ostreje, kakor je bilo pismo tudi v zadevah kupčijske pogodbe, nekaj pred na Dunaj pisano, ktero je anglijskega poverenika napotilo, naj dogovore brž ko brž preneha, češ, da bi pri danih okoliščinah bilo proti časti anglijske vlade, spuščati se še v daljne dogovore.

Dnarstveni pododbor je razglasil svoje poročilo. Davek na premoženje in državnega dolga unifikacije je odbor zavrgel. Državnih posestev naj se proda za 20 milj. Loterijskega dobitka davek naj se poviša od 17 na 20%. Dr. Brestel je rekel svojim prijateljem, da se ne bo vstavljal, če bi drž. zbor njegove finančne predloge odložil in skrbel le za letošnji primanjkljaj (50 milj.). Nekdaj je g. Berger v imenu ministerstva celo drugače govoril. Dež. fin. minister Becke je poročal Njih veličanstvu o Brestelovih namerah; poročilo neki ni nič posebno za Brestelna govorilo. Vlada se med tem dalje trudi, da bi denarstvenim predlogom prijateljev pridobila. Prav lahko je še mogoče, da jim pritrdi državni zbor; saj so tudi pri posvetovanji o prenapredbi v gospodarstvu solnega samotržja govorniki vseh strank prav živo govorili in dokazovali kako škodljive so nove prenapredbe; glasovali se vendar le zanje. Ja, glasovati in govoriti — Bayer das ist was anderes.

Pripoveduje se na Dunaji, da bode potovalo Njih veličanstvo 22. t. m. v Prago. Drugi govoré, da je potovanje odloženo za junij mesec. V spremstvu bodeta boje Auersperg in Giskra.

Potovanju se pripisuje velika politična važnost, ter se nekteri nadjajo, da po njem prestane česka opozicija proti novi „eri“.

Dunajski listi vedo pripovedovati, da je to slednja vladina poskušnja po mirni poti porazumeti se s Čehi. Ali bo potovanje cesarjevo, koncesije pri grajenji česke severnozpadne železnice, odstop od davka na premoženje Čeha sprijaznilo res z novo „ero“, ne bi upali si prerokovati. Slabo znamenje dobre volje po porazumljenji je najnovejša vladina naredba o neposrednih volitvah za državni zbor, kteri bodo protovolji Čehi z vsemi močmi.

Regnikolarni deputaciji v Pešti se razgovarjati ustno, ker se hočejo hrvaški deputati izognoti vsemu, kar bi hitro porazumljenje oviralo. Zatoraj se jim zdé usni dogovori naj bolj primerni. Sploh so hrvaški deputati tako krotki, da se jim Ogri sami čudijo. Ogri so od njih pričakovali, da bodo vsaj na videz nekoliko vgovarjali, a so se zmotili. Kar se

zda sliši, drugega hrvaški deputati ne tirjajo, kakor železnico iz Erdoda čez Osek v Sisek, oziroma Zagreb, ki naj bi peljala, kar se da, sredi dežele.

Rumunski in srbski poslanci so si prišli na dvoje zavoljo razdelitve crkvenega premoženja. Ogri vseh strank smejejo se jim v pest.

V anglijskem parlamentu so obveljale tudi druge gladstonove resolucije. Bright je Disraelija, ki je očital liberalcem nekako neslogo, naravnost v oči vrgel, da se je Disraeli v tem, da je kraljičino ime v debato spravil, zadolžil največjega državnega zločina in največjega zločina proti deželni kraljici, katero more storiti kateri premier — minister. — Ministerstvo je sklenilo v sili parlament razpustiti.

Pričakovana gotovost: „ali mir ali vojska“ je splavala zopet po vodi. Cesar Napoleon je zase obdržal govor, ki je bil napovedan v Orleanu; k temu ga je, kakor pripoveduje „Indép“, pregovoril minister Rouher. To bo zopet vojne valove nekoliko razjarilo. Rouher se poteguje, kakor znano, za mir. Iz tega, da ne pusti govoriti cesarja, sklepalo se bo, da je hotel cesar proti miru in za vojsko povzdignoti svoj glas.

Tunski beg je poslal prvega tolmača na svojem dvoru generala Raffo v izvanrednem poslanstvu v Pariz in mu izročil pismo do ministra zveznjskih zadev. „Patrie“ pripoveduje, da se bo ustanovila mednarodna komisija, ki bo imela poravnati tuni — francoski razdvoj.

Nekdajni hanoveranski kralj bo razpustil svojo legijo, drago pa nehasljivo igračo, in se svoji osodi vdal.

V Italiji si pripovedujejo, da je zasačila vlada zaroto po celi deželi razširjeno. Zarota ima namen vsa društva za medusobno podporo in društva delavcev pridobiti republikanski stranki. Pravijo, da je prišlo vladi Mazzinijevo pooblastilo v roke, v katerem pooblašča zanesljive osebe v njegovem imenu si prizadevati, da pridobé splošni republikanski zavezi razna imenovana društva.

Novi vojni minister turški bo v kratkem šel pregledavat posade v Bulgariji, Bosni in na grški granici.

Iz Washingtona se brzojavlja: V torek (danes) se bo izrekla Johnsonova sodba.

Razne novice.

— „Triglav“ od 9. marca 1868 št. 21 razglašala sledeče „poslano“: Današnja „Laibacherica“ prinaša kot sredstvo za volilno agitovanje togote sopihajoče „poslano“ nečega brezimeneža, katero ima v sebi toliko častizaljivega obrekovanja in osebnih napadov na me, da ne morem kaj drugega proti stavljati kakor zaničevanje — z mirno vestjo prepuščaje razsodbo o mojem početju in uradovanju ljubljanskim meščanom. V Ljubljani 8. maja 1868.

Dr. E. H. Costa, mestni župan.

— (Razstava cvetljic in povrtnine v Gorici) se prične 14. t. m. Začetna slovesnost bo nar prej v dvorani gledišnega kazina. Ob 10. uri namreč se bo začel občni zbor c. kr. kmetijske družbe goriške, katerega se sme vsakdo vdeležiti. Po seji odpre se razložba v novi srenjski dvorani. Odprta bo ljudem že tisti dan od 2 popoldne do 7. ure zvečer. Imeti bo moral, kdor bo hotel iti noter, vstopni listek, za katerega se plača prva dva dneva 20 krajc. zadnja dva dni pa nič. Dobival se bode vstopni list v razstavnem poslopiju. — 14. maja popoldne je odločen za razgled sloveče kmetije bratov Levi-jev pri Fari; zvečer napravi vodstvo gledišnega kazina veselico s plesom; povabljeni bodo udje kmet. družbe in gg. razstavci. — 15. zjutraj se bode nadaljevala seja kmet. družbe; popoldne razgledavanje g. Ritterjevih fabrik in naprav v Stračicah. 16. maja dopoldne razdelovanje daril; potem skupen obed v gostilnici pri „3. kronah“. — Sodniki za prisojanje daril so imenovani; razsodbo izrečuje 14. maja; razstavljeni pridelki, katerim bo dani darilo prisojeno, bodo torej to že med razstavo dobili. Odbor, kateri sprejema poslane pridelke, je sestavljen tako-le: Franc grof Coronini, Vilh. pl. Ritter in duh. gosp. Fr. Zoratti. Prejemalno kancelijo bo imel poslednje dni pred razstavo v razstavnem poslopiju.

— V mariborsko hranilnico je vložilo pretekli mesec 333 ljudi 55,495 gld. 37 kr., denarje je nazaj vzelo 323 strank in sicer 53.141 gld. 48 kr. — Kot zastopnik Štirskih Slovencev se odpelje prihodni četrtek gospod deželni poslanec dr. Jože Vošnjak k svečanosti pokladanja temeljnega kamna narodnemu gledišču v zlato Prago. Ljubljanski „Sokol“ si je neki postavil v Pragi namestnika.

— Goriški deželni odbor je prevzel 28. aprila od c. kr. namestništva v Trstu te-le zaloge v svoje oskrbstvo: 1) glavni zalog za uboge; 2) primorski deželno-občinski zalog (tistih občin v sed. okraji tržiškem, ki so bile nekad pod republiko beneško); 3) zalog deželno-gospodarstveni. Vsi 3. zalogi skup imajo blizo 650,000 gld. premoženja.

— Pri občnem zboru narodne čitalnice Postojuske 19. t. m. so bili v odbor izvoljeni: za prvomestnika g. dr. Bučar, za drugomestnika ob enem tajnika g. dr. Vojt. Kraus, za blagajnika veliki posestnik g. Drag. Premerl; med odborniki je tudi postojnski župan g. A. Lavrenčič in zdravnik g. dr. Razpet. Prva velika beseda Postojnske čitalnice bode 17. maja.

— Tiskove pravde: „Wand.“ se piše: Kupčijski minister gospod Plener je dovolil, da napne državni pravdnik tožbo proti „Politiki“ in sicer zavoljo nečega dopisa iz Dunaja sredi aprila. V dopisu se je govorilo o 500.000 gld., ktere je dobila kupčijska hiša Wodianer od državne železnice, da bi jih razdelila med posebne osebnosti. — „Posel z Prahy“, praški časopis je imel 7. t. m. zagovarjati svoj članek „Počkejme“ od 15. avgusta 1867, ki je bil obtožen radi kalenja javnega miru. Odgovorni vrednik, ki je sestavek sicer v tiskarnico poslal a le površno bral, je bil krivega spoznan; 4 mesece težke ječe in 800 gld. založne zgube se glasi kazen! — Razsodba okrožne sodnije Celjske v pravdi proti „Slov. Gosp.“ vredniku, g. dr. Prelogu se je potrdila pri viši deželni sodnji v Gradcu.

Poslano.

To le čudno opravičanje nam gosp. dr. Ivan Farkaš pošlje, o katerem nam je naš jako zanesljivi dopisnik pisal, da on kot narodnjak (?) zmirom z nemškutarji glasuje. Glasi se nespremenjeno od črke do črke takole:

Slavno vrenišstvo „Naroda Slovenskega“!

Na dopis iz Ljutomera od 28. Aprila odgovorim:

Vtici še zeinkami vjemlejo*), pa ni na tako vižo, kak g. dopisnik iz Ljutomera namerjava čí osebo mirne javno v novinah kak ne naravne oznanjuje**), no vtoj skušnji še celo na nemško pešemstvo opira jaš tudi še sponim nekih nemških prigovorov kak: Gut ersonnen P. Lamornaisus***).

V Ljutomeru 9. Maja 1868.

Dr. Farkasch m. p. Ivan,
Zdravnik v Ljutomeru.

*) Kaj misli g. doktor, ako ga razumemo (?), da smo mu mi hoteli zanjke nastavit, da bi on odslej vsled naših dopisov z narodnjaki glasoval (?) Res čudna ptica to! Vredništvo.

**) Gospod doktor hoče reči, ako ga razumemo (?), da ga naš dopisnik za ne-narodnega prijavljuje, kar je neoporočljiva resnica, ker glasuje v vseh narodnih zadevah zmirom z nemškutarji, kar so nam pripravljeni naj veljavnejši ljutomer. narodnjaki tudi pred sodnijo posvedočiti. Ako je radoveden, lahko mu prihodnjič povemo, z a k a to dela. Vredništvo.

***) Kaj si prav za prav gosp. doktor misli, niso v stanu, mislimo, vsi svetniki v nebesih izdihati, zato pa še enkrat rečemo s svojim dopisnikom: Erkläre mir Graf Orin-dur dieses Eingeständ in seiner Unnatur. Ranki Nestroy bi bil rekel o tem pripislanem: das heisst des Lebens Unverstand mit Wehmuth geniessen. Vredništvo.

Javne dražbe 12. maja.

Krajsko: I. izv. dražba posestva Fr. Javorek-a, urb. št. 850/1 pop. št. 710/1, okraj Vel. Lašče, zar. 600 gl.; cena 1410 gl.

I. izv. dražba Hudovernik-ovega posestva; urb. št. 906 v okraj. uradu Vel. Lašče; cena 1800 gl.

I. izv. dražba Mavsar-ovega posestva, hiš. št. 557, pri okraj. ur. Velike Lašče; cena 320 gl.

III. izv. dražba posestva Janeza Scheina, št. 76, pri okr. uradu v Bistrici, zar. 5 gl. 83 nov.

Sop. III. izv. dražba Vukovo posestvo, urb. št. 213 zar. 215 gl., cena 1722 gl., pri okr. uradu v Postojni.

III. izv. dr. Tomšičevo pos. pri okraj. ur. v Bistrici zar. 18 gl. 63¼ n. Štajersko: I. izv. dražba posestvo Terezije Fuchs, št. 2 pri okr. ur. v Mariboru, cena 2532 gl.

Izv. dražba posestva Andreja i Marije Šiban, urb. št. 21 ad Plankenstein Z. A. pri okr. uradu v Konjicah, zar. 250 gl., cena 2998 gl.

I. izv. dražba Graherove tirjatve 209 gld. 7 n., zar. 55 gld. 50 n.; pri okr. uradu v Mariboru.

II. izv. dražba pos. Simona in Ane Fanedl, gor. št. 28 ad St. Martin, pri okr. ur. v Mariboru, zar. 100 gl.

13. maja.

Krajsko: I. izv. dr. Piševo posestvo v Podmolniku, št. 33 pri okr. uradu v Ljubljani; cena 545 gl.

Sop. III. izv. dražba Vidmar-ovo posestvo, urb. št. 6 pri okr. uradu v Ljubljani; cena 1124 gl.

I. izv. dražba Zavašnikovo posestvo, št. 4 v Sničici pri okr. uradu v Ljubljani; cena 3510 gl.

Sop. II. izv. dražba, Panjanovo posestvo pop. št. 16¼, pri okr. uradu v Černemblu zar. 38 gl. 78¼ n. cena 1360 gl.

I. izv. dr. Križmanovo pos. urb. št. 548 pop. št. 443 pri okr. uradu v Ljubljani zar. 114 gl. 83 n., cena 1686 gl.

I. izv. dražba Bukovecovo posestvo, urb. št. 3, pop. št. 3. Rutzing v Vašah pri okr. uradu v Ljubljani zar. 236 gl., 25 n., cena 4374 gl.

I. izv. dražba. Kraševičevo posestvo rktf. št. 11 in urb. št. 16, Trebno, pri okrajnem uradu v Trebnu zar. 525 gl. cena 1260 gl.

Štajersko: I. izv. dražba pos. Martina in Urše Hajdnik, gor. št. 508 ad Studenitz pri okr. ur. v Konjicah zar. 15 gl. 83 n., cena 860 gl.

Koroško: I. izv. dražba Kazmovo pos. v Mačah, urb. št. 360, hišna št. 3, pri okr. uradu v Borovljah cena 3100 gl.

14. maja.

Krajsko: II. izv. dražba. Zakrajšekovo posestvo pri okr. uradu v Planini zar. 34 gl. 81 kr.

Štajersko: I. izv. dr. Zabovnikovo pos. v Ojstrecih pop. št. 40¼ pri okr. uradu v Vranskem, zar. 168 gl., cena 840 gl.

Dunajska borza od 11. maja.

5% metalike 56 fl. 10 kr.	Kreditne akcije 182 fl. 83 kr.
5% metalike z obresti v maju in nov. 56 fl. 90	London 116 fl. 65 kr.
5% narod. posojilo 62 fl. 70 kr.	Srebro 114 fl. 60 kr.
1860 drž. posojilo 80 fl. 80 kr.	Cekini 5 fl. 57¼
Akcie narod. banke 69 fl. 5 kr.	

Naznanilo.

Podpisani, ki je bil tri leta v čitalnični gostilnici oskrbuik kleti, potem najemnik gostilnice pri „avstrijskem caru“, naznanja, da je prevzel v najem gostilnico

„zur Bierquelle“,

na ribjem trgu za zidom v Ljubljani, ter se priporoča blagovoljnemu obisku.

Dobro kosilo se dobiva tu na mesec in po listu, ravno tako gorka jedila zjutraj in zvečer dobro in okusno pripravljena.

Za dobro pivo in vino, ter za dobro postrežbo bode vedno skrbel

ndani

Tone Miculinich,
gostilničar.